

Krönika

Hugo Rehnberg: I bastun skäms man över lovet i Italien

Verbier i Schweiz. Foto: Leo Duperrex/AP

Finansmännen pratar skidresor. Allt tycks vara del i en positioneringslek, där vissa resmål har högre status än andra. När de berättar att de tänkt tillbringa sportlovet i de italienska alperna uppstår märkligheter.

Hugo Rehnberg

Publicerad 2025-02-27

Detta är en krönika. Eventuella åsikter som uttrycks är skribentens egna.

”Vi har räknat på Röko och det finns inget godis på bordet där.”

Begriper du vad den meningen egentligen betyder?

Inte jag heller.

Jag hörde den yttras i herrarnas omklädningsrum på Sturebadet för ett tag sedan. Om jag ska vara ärlig så förstår jag ganska lite av det som diskuteras därinne. Bland de manliga medlemmarna arbetar uppskattningsvis 75 procent i finansbranschen och för en utomstående är deras yrkesjargong fullständigt obegriplig. I början försökte jag tyda meningar som ”Blir *sticky business* när man är *inspecad* i kundernas produkter”, men jag har gett upp. Jag fattar inte.

Ska sägas att jag inte har något emot finanslingo, och numera har min hjärna sorterat in det som ett slags bakgrundsbrus. Kanske inte lika behagligt som ett tropiskt regn men betydligt trevligare än en slagborr. Jag föredrar mäklarbordstugget framför samtalsämnet som alltid uppstår kring skolloven.

Då pratar finansmännen nämligen skidresor. Frågan ”och vad gör ni på sportlovet?” ekar konstant mellan väggarna. Trots att ingen är intresserad av svaret. Finns ju ingenting tråkigare än att höra om andras semestrar. Frågan ställs bara i syftet att locka fram en motfråga, så att de själva kan få breda ut sig om sina alpplaner. Allt tycks vara del i en positionering, där vissa resmål har högre status än andra.

Högst upp ligger Sankt Moritz, tätt följt av Zermatt. I elitserien spelar även Lech och Verbier. De franska alporterna utgör mellanskiktet. Inget att yvas eller att skämmas över. När finansmännen berättar att de tänkt tillbringa lovet i de italienska alperna uppstår märkligheter. Då är det som att valet måste motiveras med något mer. Oftast maten: ”Alltså, man älskar ju pasta och vi har hittat en familjeägd liten krog där nonnorna gjort egen gnocchi i generationer”. Samma sak om de reser till en folkligare österrikisk alport. Då kan resmålet försvaras med att de nosat upp en gammal olympisk silvermedaljör som tränar extra med barnen. Svenska fjällen är ovanligt, men då handlar det oftast om att ”barnen ska få leka med sina kusiner”.

Positioneringsleken är smårolig till en början men blir tröttsam att lyssna på i längden. Lyckligtvis är den över om en vecka eller så. Då slutar de dryfta semesterplaner och återgår till att prata om cykliska bolag och exotiska papper igen. Ska bli skönt.

Hugo Rehnberg
